

## POSTANOWIENIE

Dnia 26 stycznia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dorota Rysińska

w sprawie z wniosku H. O.

o odszkodowanie i zadośćuczynienie

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 26 stycznia 2017 r.

zażalenia skazanej na zarządzenie upoważnionego sędziego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego z dnia 18 października 2016 r.

odmawiające przyjęcia kasacji

### **p o s t a n o w i ł:**

**uchylić zaskarżone zarządzenie i kwestię zbadania formalnych warunków kasacji przekazać do ponownego rozpoznania w Sądzie Apelacyjnym.**

### UZASADNIENIE

Opisanym na wstępie zarządzeniem odmówiono przyjęcia kasacji sporządzonej osobiście przez H. O. od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 10 maja 2016 r., sygn. akt II AKa (...), utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Z. z dnia 4 marca 2016 r., sygn. akt II Ko (...), z uwagi na to, że skarga ta nie została sporządzona i podpisana przez adwokata.

Na powyższe zarządzenie H. O. wniosła zażalenie, w którym podniosła zarzuty dotyczące daleko idących zaniechań obrońcy z urzędu, wyznaczonego jej w celu ewentualnego sporządzenia i wniesienia kasacji, czego finałem było, z jednej strony, stwierdzenie przez niego braku podstaw do wystąpienia z tym środkiem, z drugiej natomiast, powstanie okoliczności, które faktycznie – z powodów czasowych – uniemożliwiły jej ustanowienie adwokata z wyboru w celu wniesienia kasacji. Wnioskodawczyni wskazała m.in. na zapewnienia obrońcy o

planowanym złożeniu przez niego kasacji, na brak z nim dostatecznego kontaktu, a wreszcie na nieprzedstawienie przez niego opinii o braku podstaw do sporządzenia kasacji. Zażalenie nie zawiera wniosku co do oczekiwanego rozstrzygnięcia.

**Sąd Najwyższy zważył, co następuje.**

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie o tyle, o ile przekonuje do ponownego zbadania kwestii leżących u podstaw odmowy przyjęcia kasacji, obciążonej formalnym brakiem jej niesporządzenia i niepodpisania przez adwokata lub radcę prawnego (art. 530 § 2 w zw. z art. 120 § 2 i art. 526 § 2 k.p.k.).

W sprawie jest niesporne, że w dniu 17 sierpnia 2016 r. do Sądu Apelacyjnego w [...] wpłynęło pismo obrońcy z urzędu, wyznaczonego na podstawie art. 84 § 3 k.p.k., zawierające informację, iż nie dostrzega podstaw do złożenia kasacji w sprawie II AKa (...), a o motywach swojej decyzji poinformuje H. O. osobnym pismem. Niesporne jest również, że wnioskodawczyni w dniu 19 sierpnia 2016 r. została wezwana do uzupełnienia braku formalnego jej osobistej kasacji w terminie 7 dni, biegnącym od daty doręczenia jej tego wezwania w dniu 6 września 2016 r., oraz że braku tego nie uzupełniła, co powoduje bezskuteczność wniesionego przez nią pisma procesowego.

Z akt sprawy wynika jednak i to, że w toku postępowania okołokasacyjnego, także na skutek interwencji H. O., niezbędne było podejmowanie w Sądzie odwoławczym dodatkowych czynności dla zapewnienia terminowego wykonania przez adwokata obowiązku, do którego został on wyznaczony. Materiał aktowy wskazuje też, że wnioskodawczyni złożyła w Sądzie skargę na postępowanie i bezczynność adwokata (pismo z dnia 17 sierpnia 2016 r., z prezentatą z dnia 18 sierpnia 2016 r.), wskazując na upływający termin do wniesienia przez niego kasacji i zarazem domagając się wyznaczenia innego adwokata z urzędu.

Na powyższym tle trudno nie dostrzec, że poinformowanie wnioskodawczyni o możliwości złożenia przez nią skargi na czynności adwokata w Okręgowej Radzie Adwokackiej, jak również o braku podstaw do wyznaczenia innego adwokata z urzędu – w sytuacji, gdy wyznaczony dotychczas nie stwierdził podstaw do wniesienia kasacji – jawiło się jako niedostateczne i przedwczesne. Sąd Najwyższy podziela przyjmowane w orzecznictwie i doktrynie zapatrywanie, że organ procesowy, który wyznaczył obrońcę z urzędu, nie ma kompetencji do oceny

zasadności stanowiska obrońcy w przedmiocie stwierdzenia braku podstaw do wniesienia kasacji. Jednakże organ ten może natomiast, i powinien, dokonać oceny prawidłowości wykonania przez tegoż obrońcę obowiązków dla zapewnienia stronie prawa do skutecznej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (por. postanowienie SN z dnia 19 stycznia 2016 r., V KZ 58/15, LEX nr 1958513 oraz postanowienie SN z dnia 13 listopada 2015 r., III KZ 67/15, LEX nr 1854106). Analizując realia sprawy uznać należy, że organ niniejszego postępowania nie przeprowadził oceny, czy pomoc prawna udzielona z urzędu H. O. była profesjonalna i rzetelna, a informacja o braku podstaw do wniesienia kasacji była poprzedzona rzeczywistą analizą sprawy, która to analiza znalazłaby wyraz w dostarczonej wnioskodawczyni opinii, pozwalającej na podjęcie przez nią, w odpowiednim czasie, środków prawnych umożliwiających wniesienie skargi we własnym zakresie. Okoliczności tej w żaden, możliwy przecież, sposób dotąd nie sprawdzono.

W tym stanie sprawy zaistniała konieczność uchylecia zaskarżonego zarządzenia w tym celu, aby przy ponownym badaniu formalnych warunków dopuszczalności kasacji wniesionej przez H. O. dokonać weryfikacji sposobu udzielenia jej pomocy prawnej z urzędu, a w wypadku uznania, że pomoc ta była nieefektywna – rozważyć wyznaczenie z urzędu, w trybie art. 84 § 3 k.p.k., innego adwokata.

r.g.